

प्रियतमः, पुं, मधुरशिखावृक्षः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (अयमेवामतिप्रियेन प्रियः । प्रिय +
तमम् ।) अतिप्रियप्रिये, चि ॥
प्रियतरः, चि, (अयमनयोरतिप्रियेन प्रियः । प्रिय
+ तरम् ।) अनयोरतिप्रियेन प्रियः । इति
आकरणम् ॥ (यथा, गो० रामायणे । २ ।
३६ । ७ ।
“प्राग्भ्योऽपि प्रियतरो व्येडो भ्राता गुरुश्च ते ।
तस्मादस्य प्रयत्नेन शरीरं प्रतिपालय ॥”)
प्रियता, स्त्री, (प्रिय + तल् ।) प्रियस्य भावः ।
हार्दम् । इत्यमरः । १।७।२७ ॥ (यथा, मनुः ।
५।५० ।
“न भक्षयति यो मांसं विधिं हित्वा पिशाचवत् ।
स लोके प्रियतां याति आधिभिश्च न प्रीयते ॥”)
प्रियतोषणः, पुं, (प्रियस्य तोषणं यस्मात् । यथा,
प्रियं तोषयतीति । तुष् + णिच् + ल्युः ।)
योद्धवन्मातिरिक्तरतिवन्विशेषः । तस्य
लक्षणं यथा,—
“नारी पारो खड्गस्तेन धारयेच्चनोपरि ।
स्नानापीडकरः कामो कामयेत् प्रियतोषणः ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥
प्रियस्य तुष्टिकारिणि, चि ॥
प्रियत्वं, स्त्री, (प्रियस्य भावः । प्रिय + ल्व ।)
प्रियता । तत्पर्यायः । प्रेम २ प्रेमा ३ स्नेहः ४
प्रणयः ५ हार्दम् ६ प्रियता ७ स्निग्धता ८ ।
इति शब्दरत्नावली ॥
प्रियदर्शनः, चि, (प्रियं दर्शनं यस्य ।) सुदृश्यः ।
तत्पर्यायः । चक्षुष्यः २ । इति जटाधरः ॥
(यथा, रघुः । १ । ४७ ।
“तत्तद्भूमिपतिः पत्न्यै दर्शनं प्रियदर्शनः ।
अपि लङ्घितमस्त्रान् बुधुषे न बुधोपमः ॥”)
प्रियदर्शनः, पुं, (प्रियं दर्शनं यस्य ।) शुक्रपत्नी ।
शौरिकावृक्षः । इति जटाधरः ॥ (गन्धर्व-
विशेषः । यथा, रघुः । ५ । ५३ ।
“अवेहि गन्धर्वपतेस्त्वानुजं
प्रियं वदं मां प्रियदर्शनस्य ॥”)
प्रियप्रायं, स्त्री, (प्रियस्य प्रायो यच्च ।) प्रिय-
वाक्यम् । तत्पर्यायः । चटु २ चाटु ३ । इति
हेमचन्द्रः । २ । १७८ ॥
प्रियप्रेमसु, चि, (प्रियं प्रेमतीति । प्र + आप् +
मन् + उः ।) इष्टार्थोद्द्युक्तम् । उत्सुखः ।
इति जटाधरः ॥
प्रियमधुः, पुं, (प्रियं मधु मदां यस्य ।) वलरामः ।
इति हेमचन्द्रः । २ । १२८ ॥
प्रियवर्णो, स्त्री, (प्रियो वर्णो यस्याः । गौरादि-
त्वात् डीष् ।) प्रियङ्गुः । इति जटाधरः ॥
प्रियवल्ली, स्त्री, (प्रिया मनोज्ञा वल्ली लता ।)
प्रियङ्गुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रियवादी, [न] चि, (प्रियं मनोज्ञं वदतीति ।
वद् + णिनिः ।) मनोज्ञवक्ता । यथा, चाणक्ये ।
“कोऽतिभारः समर्थानां किं दूरं व्यवसायिनाम् ।
को विदेशः सविद्यानां कः परः प्रियवादिनाम् ॥”

(यथा च पञ्चतन्त्रे । २ । १७४ ।
“सुलभाः पुरुषा राजन् । सततं प्रियवादिनः ।
अप्रियस्य च पण्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥”)
प्रियवतः, पुं, (प्रियं व्रतं यस्य ।) स्वायम्भुवमनु-
पुत्रः । यथा,—
“प्रियव्रतोत्तानपादौ मनोः स्वायम्भुवस्य तु ।
द्वौ पुत्रौ सुमहावीर्यौ धर्मेणौ कथितौ तव ॥”
इत्यम्बुपुराणम् ॥
(प्रियाणि व्रतानि यस्मिन् विरहे व्रतप्रिये,
चि । यथा, ऋग्वेदे । १० । १५० । ३ ।
“अये देवानावह नः प्रियव्रतान्
ऋषीकाय प्रियव्रतान् ॥”)
प्रियसखा, पुं, (प्रियः सखा च हितकारित्वात् ।
“राजाहःसखिभ्यश्च ॥” ५।४।६१ । इति टच् ।)
खदिरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ प्रियसखी
सखा चेति । (प्रियवन्सुः । यथा, मेघदूते । १२ ।
“आपृच्छस्व प्रियसखममुं तुङ्गमालिङ्ग शैलम् ॥”)
प्रियस्य सखा इति च । इति आकरणम् ॥
प्रियसखं, स्त्री, (प्रियं सखमिति कर्मधारयः ।)
सुव्रतवाक्यम् । इति हेमचन्द्रः । २ । १७८ ॥
(प्रियं सखं यस्मिन् विरहे सखप्रिये, चि ॥)
प्रियसन्देशः, पुं, (प्रियं सन्दिशतीति । प्रिय + सम्
+ दिश + ञच् ।) चम्पकवृक्षः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (प्रियः सन्देश इति कर्मधारयः ।)
प्रियसंवादश्च ॥
प्रियसालकः, पुं, (प्रियः सालः । ततः स्वार्थे कन् ।)
असनवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पेयासाल
इति ख्यातः ॥
प्रिया, स्त्री, (प्रिय + टाप् ।) नारी । इति शब्द-
रत्नावली ॥ भार्या । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
कुमारे । ३ । ३८ ।
“पुष्यासवाद्युष्मिन्नेचशोभि
प्रियासुखं किम्पुरुषसुखम् ॥”)
यला । इति शब्दचन्द्रिका । सलिका । महिरा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ वार्त्ता । इति धरणिः ॥
(पञ्चाक्षरश्चन्दोविशेषः । इति कुन्दोमञ्जरी ॥)
प्रियाम्, पुं, (प्रियमस्य यस्य ।) आम्बुवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ तत्फलमेव हृद्यञ्चले च स्त्री ॥
(जलप्रिये, चि ॥)
प्रियालः, पुं, (प्रियाय हिताय अलति पर्याप्नो-
तीति । अल + ञच् ।) वृक्षमेहः । प्रियाल
इति भाषा । अस्य बीजं चिरञ्जीति प्रसिद्धम् ।
तत्पर्यायः । चारः २ अखडः ३ खरस्कन्धः ४
लसनः ५ चारकः ६ बहुवल्कः ७ सन्नहः ८
तापसप्रियः ९ स्नेहबीजः १० उपवटः ११ मल-
बीज्यः १२ । इति राजनिर्घण्टः ॥ प्रियालः १३ ।
इत्यमरः । २।४।३५ ॥ बहुलवल्कलः १४ राजादनम्
१५ तापसेष्टः १६ सन्नहः १७ घट्टः १८ ।
अस्य गुणः । पित्तकफासनाशिलम् ॥ तत्फल-
गुणाः । मधुरत्वम् । गुरुत्वम् । स्निग्धत्वम् । सर-
त्वम् । मरुत्पित्तदाहज्वरद्वेषापहत्वञ्च । तन्मज्ज-
गुणाः । मधुरत्वम् । तृणत्वम् । पित्तानिलाप-

हत्वम् । हृद्यत्वम् । दुर्जरत्वम् । स्निग्धत्वम् ।
विशम्भित्वम् । आमवर्द्धनत्वञ्च । इति भाव-
प्रकाशः ॥ अपि च ।
“चारस्य च फलं पकं तृष्यं गौल्याम्बकं गुरु ।
तद्वीजं मधुरं तृष्यं पित्तदाहानिनाशनम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रियाला, स्त्री, (प्रियाय अलतीति । अल +
ञच् + टाप् ।) द्राक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रियोदितं, चि, (प्रियाय प्रियेण वा यदुदितम् ।
प्रियसुदितमिति वा ।) चाटुवाक्यम् । इति
शब्दरत्नावली ॥ प्रियवाक्यविषयः ॥ (प्रिय-
कथितवाक्यञ्च ॥)
प्री, क तर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०
पर०-सक०-अनिट् ।) क, यं प्राययन्ति कवि-
स्तत्तिसायनानि । इति हलायुधः ॥ प्रीणयत्व-
पीति केचित् । इति दुर्गादासः ॥
प्री, ड य प्रीतौ । कान्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(दिवा०-आत्म०-अक०-अनिट् ।) प्रीतिरिह
प्रीतीभावः । ड य, यः प्रीयते प्रणयिषु । इति
हलायुधः । इति दुर्गादासः ॥
प्री, अ तर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आ०-
उभ०-सक०-अनिट् ।) अ, प्रयति प्रयते । इति
दुर्गादासः ॥
प्री, अ ग कान्तौ । तर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(क्रा०-उभ०-अक०-सक०-च-अनिट् ।) तर्पण-
मिह प्रीतीभावः प्रीतीकरणञ्च । अ ग, प्रसुः
प्रीणात् विश्वसुक् । प्रीणाति शान्त्ववचनानिति
हलायुधः । प्रीणीति । इति दुर्गादासः ॥
प्रीः, स्त्री, (प्री + क्तिप् ।) प्रीतिः । इति कन-
धातुटीकायां दुर्गादासः ॥ प्रथमा विभक्तिः ।
यथा, “निशः प्रीहीन्त्रीचीप्रीशीप्रः । स्वादीनि
चीणि चीणि क्रमात् प्रीहीन्त्रीचीप्रीशीप्री-
संज्ञानि स्युः ।” इति मुग्धबोधवाकरणम् ॥
प्रीणः, चि, (प्र + “णश्च पुराणे प्रात् ॥” ५।४।२५।
इत्यस्य वार्त्तिकोक्ता खः ।) पुरातनः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ प्रीतः । इति आकरणम् ॥
प्रीणनं, स्त्री, (प्री + खार्थे णिच् + ल्युट् । घृण
प्रीणीरिति शुक ।) लक्षिकरणम् । तत्पर्यायः ।
तर्पणम् २ अवनम् ३ । इत्यमरः । ३ । २ । ११ ।
(यथा, महाभारते । ४ । ४० । २ ।
“तस्मिंस्तुष्टे जगत्सुष्टं प्रीणिते प्रीणितं जगत् ।
तदाराधनतो देवि ! सर्वेषां प्रीणनं भवेत् ॥”)
प्रीणसः, पुं, गण्डकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रीतः, चि, (प्रीन् प्रीणने + क्तः ।) प्रीतियुक्तः ।
तत्पर्यायः । हृष्टः २ सक्तः ३ लप्तः ४ प्रसन्नः ५
प्रसुदितः ६ । इत्यमरः । ३।१।१०३ ॥ हृषितः ७ ।
(यथा, महाभारते । ४ । ४० । २ ।
“प्रीतोऽस्मि पुरुषथात्र । न भयं विदधते तव ।
सर्वोस्तुदासि ते शूचून् रणे रणविशारदः ॥”)
स्त्री, नर्म । इति मेदिनी । ते, ३३ ॥
प्रीतिः, स्त्री, (प्रीच् तर्पणे + भावे क्तिन् ।) लक्षिः ।
(यथा, रामायणे । १ । ६८ । १२ ।